

**แนวทางการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Guidelines for using information in the study of 1st year
students in the Faculty of Humanities and Social Sciences,
Sisaket Rajabhat University.**

ยุภาพร วิวัฒน์พัฒนกุล*
Yupaporn Vivatpattanakul

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ และปัญหาที่เกิดจากการใช้สารสนเทศในการเรียน ตลอดจนข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบสารสนเทศให้ตรงกับการใช้ของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 174 คน และตัวแทนสาขาวิชาละ 1 คนจาก 8 สาขาวิชา จำนวน 8 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1/2560 โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย 2 ลักษณะ คือ 1) สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพและปัญหาที่เกิดการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษา 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาที่เกิดการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบสอบถามมี 3 ลักษณะคำถาม คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สารสนเทศในการเรียน จากแหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด รองลงมาคือแหล่งสารสนเทศที่เป็นบุคคล แหล่งสารสนเทศที่เป็นสถาบันบริการสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศ

*อาจารย์,สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ประเภทสื่อมวลชนตามลำดับ ส่วนรูปแบบสารสนเทศที่นักศึกษาใช้ส่วนใหญ่ ได้แก่ สารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ รองลงมาคือสารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ และสารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบ สื่อมวลชนตามลำดับ ส่วนเครื่องมือที่นักศึกษาใช้ในการเข้าถึงสารสนเทศที่เข้ามาที่สุดได้แก่ Search Engine เช่น Google, Yahoo รองลงมาคือ Web OPAC สื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นแหล่งสารสนเทศ เช่น Facebook ของหน่วยงานต่าง ๆ ฐานข้อมูลต่างๆ ตามลำดับ

ส่วนปัญหาที่เกิดจากการใช้สารสนเทศในการเรียน ด้านแหล่งสารสนเทศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าผู้ให้สารสนเทศขาดความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดสารสนเทศจึงทำให้ไม่ได้สารสนเทศตามที่ต้องการ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจัดเก็บสารสนเทศของแหล่งสารสนเทศแต่ละแหล่ง รวมไปถึงสารสนเทศบนเว็บไซต์มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้เกิดปัญหาในการอ้างอิง และการเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ด้านรูปแบบสารสนเทศที่ใช้ในการเรียน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหา ในด้านหนังสือตำราวิชาการแบบเรียนไม่เพียงพอ หนังสือพิมพ์ไม่เพียงพอวารสารวิชาการ บันทึกลง นิตยสารไม่เพียงพอตามลำดับ ส่วนรูปแบบสารสนเทศที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาเห็นว่าไม่ทราบวิธีการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ และไม่ทราบว่า มีฐานข้อมูลออนไลน์ให้บริการ ส่วนเครื่องมือที่ใช้เข้าถึงสารสนเทศที่ใช้ในการเรียน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านไม่เข้าใจสัญลักษณ์ที่ใช้ค้นหาหนังสือเช่นเลขเรียกหนังสือ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Wifi) ไม่เสถียร รวมไปถึงจุดปล่อยสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอตามลำดับ

คำสำคัญ: การใช้สารสนเทศ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Abstract

The purpose of this research is to study the use of information in the study of first year students. Faculty of Humanities and Social Sciences, Sisaket Rajabhat University and problems arising from the use of information in the classroom. In addition to the suggestions for the design of information to match the use of students. The samples used in this study were: 1st year student of Faculty of Humanities and Social Sciences Sisaket Rajabhat University 174 students and one representative from each of 8 subjects 8 students enrolled in semester 1 / 2017. There are two methods of conducting research. 1) structured interview about the condition and problem of using information in the student's study; 2) questionnaire about the condition and problem of using information in the student's study. The research instruments were a structured interview and questionnaire. There are 3 types of questionnaire: checklist valuation scale and open end. The statistics used in the research were percentage, mean and standard deviation. The research found that the use of information in the study of 1st year students in the Faculty of Humanities Sisaket Rajabhat University. Most students use information from electronic Information sources. Second, the person information source. Information resource institute. And media sources, respectively. Information format used by most students. Included information in an electronic form, second, information in the form of print material, and the information in the mass media, respectively. The tools that students use to access the most information are: Search engine like google, yahoo. The second is Web OPAC. Social media is a source of information, such as Facebook, of various agencies, databases, respectively. The problem of using information in learning. The source of information: The students

showed that the information providers lacked the knowledge and ability to transfer information, so they did not have the information they needed. Lack of knowledge about the storage system of each source. The information on the website has changed frequently, causing problems in the reference. And the connection to the Internet is not stable. The information format used in the study found that. Most students have problems in reading books. Newspaper is not enough. Academic Journal The magazine is not enough, respectively. The electronic information format. Most students do not know how to use online databases. And do not know if there is an online database available. The tools used to access the information. Most students have trouble understanding symbols used to find books. And Including the Internet (Wifi) is not stable. The Internet is not enough.

Keyword: Information used 1st year student of Faculty of Humanities and Social Sciences Sisaket Rajabhat University

บทนำ

ในปัจจุบันสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม หรือแม้แต่การเมือง การปกครองที่สารสนเทศเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็น ยุคสังคมสารสนเทศ หรือ Information Age Society ที่ข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้า ซึ่งมีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นพลังขับเคลื่อนหรือปัจจัยหลักที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งทุกศาสตร์ทุกวงการ ล้วนนำสารสนเทศเข้าไปใช้ประโยชน์หรือใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาต่างๆ จากคำกล่าวที่ว่า Information is power หรือ สารสนเทศคืออำนาจ สามารถชี้วัดได้ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรได้

การรู้สารสนเทศมีบทบาทและความสำคัญต่อการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ศึกษาระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา เนื่องจากสถาบันการศึกษาต่างๆ ต่างตระหนักถึงความสำคัญของการรู้สารสนเทศว่าเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการรู้สารสนเทศยังเป็นวิธีแห่งการมีอำนาจของบุคคลในสังคมสารสนเทศอีกด้วย ดังนั้นประชากรที่เป็นผู้รู้สารสนเทศจึงถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดของประเทศในยุคนี้

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเน้นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นหลัก ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าเพื่อประกอบการเรียนในระดับนี้ผู้ใช้ต้องมีทักษะในการค้นคว้าและการใช้สารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการนำไปประกอบการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และยิ่งในยุคสังคมสารสนเทศ ที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ส่งผลถึงรูปแบบและวิธีการเข้าถึงสารสนเทศมีความหลากหลาย ทำให้การใช้สารสนเทศของนักศึกษาแปรผันตามความเปลี่ยนแปลงนี้ด้วย

การศึกษาการใช้สารสนเทศเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ได้ทราบถึงลักษณะการใช้สารสนเทศเพื่อการเรียนของนักศึกษา รวมไปถึงปัญหาที่เกิดจากการใช้สารสนเทศของนักศึกษาซึ่งจะสามารถคาดการณ์หรือทำนายความต้องการใช้สารสนเทศของนักศึกษาในอนาคตได้ (ศิริสุภา เอมหยวก, 2549)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ได้เปิดสอนและมีจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี 9 สาขา ได้แก่ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาพัฒนาชุมชน สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สาขาวิชาประวัติศาสตร์ และสาขาวิชานิติศาสตร์ ซึ่งแต่ละสาขาวิชาต่างมีความแตกต่างกันในด้านเนื้อหาและรายวิชาที่เปิดสอน ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนก็แตกต่างกันออกไปตามธรรมชาติของสาขาวิชา ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เพิ่งเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้เป็นศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการใช้สารสนเทศเพื่อการเรียนของนักศึกษา รวมไปถึงปัญหาที่เกิดจากการใช้สารสนเทศ ทั้งนี้เพื่อจะสามารถ

คาดการณ์ความต้องการสารสนเทศของนักศึกษาในอนาคต และเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบและจัดหาสารสนเทศให้สอดคล้องกับการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Method) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน คือ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย ตามระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 371 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

โดยมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบตารางขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan โดยแบ่งออกเป็นสัดส่วนตามสาขาวิชาต่าง ๆ โดยการเทียบบัญชีใดรายการจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ดังนี้

เครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้แนวการสัมภาษณ์ ที่มีทั้งหมด 7 ข้อ เป็นการสอบถาม ลักษณะการใช้สารสนเทศในการเรียน ปัญหาที่เกิดจากการใช้สารสนเทศ ตลอดจนข้อเสนอแนะในการใช้สารสนเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามประเภทตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน คือ ตอน ที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเกี่ยวกับเพศ สาขาวิชา ผลการเรียน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 สภาพการใช้สารสนเทศเพื่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ รูปแบบของสารสนเทศ เครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 3 สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะจากการใช้สารสนเทศเพื่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และนำมาสร้างเป็นนิยาม ตัวแปร
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากแนวคิดทฤษฎีการใช้สารสนเทศ ผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการใช้สารสนเทศในด้านต่าง ๆ ให้ครอบคลุมนิยามตัวแปรที่กำหนด
3. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพ เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โครงสร้าง และด้านเทคนิค เนื้อหา และระเบียบวิธีวิจัยโดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง

(ค่า IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป และแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.96

4. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาสังกัดสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 20 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ นำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์

5. นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุง จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบสอบถาม สอบถามจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยแบบสัมภาษณ์จะสัมภาษณ์ตัวแทนจากสาขาวิชาละ 1 คน จำนวนทั้งหมด 8 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกแบบเจาะจง คือเลือกหัวหน้าหมู่เรียน ห้อง 1 ของแต่ละสาขาวิชาเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวสามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ และแบบสอบถามจะแจกให้ตามกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเทียบตารางกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan จำนวนทั้งหมด 186 คน ซึ่งเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม 2560 จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และอภิปรายผลในขั้นตอนต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ คือการจัดระเบียบทางกายภาพของข้อมูล โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเรียบเรียงความสละสลวยของภาษาและตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการจัดเก็บข้อมูลผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจำแนกตามกลุ่มเนื้อหาตามประเด็นที่เก็บข้อมูล การจัดหมวดหมู่ของเนื้อหา ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจัดหมวดหมู่ของเนื้อหาแล้ว นำมาทำการสังเคราะห์เนื้อหา และอธิบายเนื้อหา โดยการนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

2. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาวิเคราะห์ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการใช้สารสนเทศในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สรุปผลตามเกณฑ์ในการแปลความหมายของแบบสอบถาม กำหนดเกณฑ์การคะแนนเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยพิจารณาจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา

ด้านสภาพการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.การใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สารสนเทศในการเรียน จากแหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด รองลงมาคือแหล่งสารสนเทศที่เป็นบุคคล รองลงไปที่แหล่งสารสนเทศที่เป็นสถาบันบริการสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศประเภทสื่อมวลชนตามลำดับ ส่วนรูปแบบสารสนเทศที่นักศึกษาใช้ในการเรียนส่วนใหญ่คือ สารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ รองลงมาคือสารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ และสารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบ

สื่อมวลชนตามลำดับ ส่วนเครื่องมือที่นักศึกษาใช้ในการเข้าถึงสารสนเทศที่ใช้ในการเรียนมากที่สุดได้แก่ Search Engine เช่น Google, Yahoo รองลงมาคือ Web OPAC สื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นแหล่งสารสนเทศ เช่น Facebook ของหน่วยงานต่าง ๆ ฐานข้อมูลต่างๆ และแอปพลิเคชันที่ให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตามลำดับ และเครื่องมือที่นักศึกษาใช้เข้าถึงสารสนเทศที่ใช้ในการเรียนน้อยที่สุด 2 ด้านคือ เดินทางตามชั้นหนังสือ และ เว็บไซต์แลกเปลี่ยนภาพวิดีโอ ตามลำดับ

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการใช้สารสนเทศในการเรียน จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าด้านแหล่งสารสนเทศพบว่านักศึกษามีปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศที่เป็นบุคคล แหล่งสารสนเทศที่เป็นสถาบันบริการสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ มีปัญหาอยู่ในระดับมากทั้งสามด้าน ด้านแหล่งสารสนเทศที่เป็นบุคคล นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้ให้สารสนเทศขาดความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดสารสนเทศจึงทำให้ไม่ได้สารสนเทศตามที่ต้องการ ด้านแหล่งสารสนเทศที่เป็นสถาบันบริการสารสนเทศนักศึกษากลุ่มใหญ่เห็นว่าขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจัดเก็บสารสนเทศของแหล่งสารสนเทศแต่ละแห่ง ด้านแหล่งสารสนเทศที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์นักศึกษากลุ่มใหญ่เห็นว่า สารสนเทศบนเว็บไซต์มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้เกิดปัญหาในการอ้างอิง และการเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร

3. ด้านรูปแบบสารสนเทศที่ใช้ในการเรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มใหญ่มีปัญหาด้านรูปแบบสารสนเทศที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ในด้านหนังสือตำราวิชาการแบบเรียนไม่เพียงพอ หนังสือพิมพ์ไม่เพียงพอ วารสารวิชาการ บันทึกลง นิตยสารไม่เพียงพอ ตามลำดับ ส่วนด้านรูปแบบสารสนเทศที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่นักศึกษาเห็นว่าไม่ทราบวิธีการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ และไม่ทราบว่ามีความรู้ข้อมูลออนไลน์ให้บริการ ตามลำดับ

4. เครื่องมือที่ใช้เข้าถึงสารสนเทศที่ใช้ในการเรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มใหญ่มีปัญหาด้านไม่เข้าใจสัญลักษณ์ที่ใช้ค้นหาหนังสือเช่นเลขเรียกหนังสือ และ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Wifi) ไม่เสถียร และจุดปล่อยสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ ตามลำดับ

5. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก นักศึกษาจาก 1 สาขาวิชาเสนอให้มหาวิทยาลัยหรือคณะมีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ที่เป็นส่วนกลางที่นักศึกษาสามารถใช้ค้นคว้า พิมพ์งาน ปริ้นท์งาน นอกเหนือจากเวลาเรียน อาจจะกำหนดค่า

ใช้จ่ายตามความเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาที่ไม่มีคอมพิวเตอร์แบบพกพา หรือที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ที่หอพัก และเสนอให้มีจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่สามารถส่งสัญญาณครอบคลุมไปถึงห้องเรียน และสถานที่ที่นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าได้ทุกที่ทุกเวลา ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพของสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพรองรับการค้นคว้าได้กับสารสนเทศทุกรูปแบบข้อมูล ตลอดจนควรจัดหาหนังสือที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาขาวิชาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้มากกว่านี้

วิจารณ์และอภิปรายผล

สภาพการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

จากผลการวิจัยเรื่องการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษพบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษาใช้สารสนเทศจากแหล่งสารสนเทศที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด และรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้มากที่สุดคือสารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล เกรียงเกษม (2555) ศึกษาการใช้สารสนเทศของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ จากการศึกษาพบว่า คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้สารสนเทศเพื่อการสอน ใช้เนื้อหาสารสนเทศด้านวิทยาการจัดการโดยรวมในระดับปานกลาง โดยใช้เรื่องเกี่ยวกับการบริหารจัดการทั่วไปมากเป็นอันดับแรก รูปแบบของสารสนเทศที่ใช้มากเป็นอันดับแรกคือ สื่อดิจิทัลประเภทอินเทอร์เน็ต แหล่งสารสนเทศที่ใช้มากอันดับแรกคือ แหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ระบบออนไลน์ การเข้าถึงสารสนเทศใช้วิธีการสืบค้นด้วยตนเองจากฐานข้อมูลสารสนเทศมากเป็นอันดับแรก ฐานข้อมูลออนไลน์โดยรวมใช้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ฐานข้อมูลด้านการวิจัยของไทยมากเป็น อันดับแรก ส่วนปัญหาที่พบจากการใช้สารสนเทศ ปัญหาเด่นที่พบ คือ ด้านทรัพยากรสารสนเทศเรื่องความเพียงพอและความทันสมัย ด้านพื้นที่และสภาพแวดล้อม เรื่องบรรยากาศ และอุปกรณ์เครื่องมือที่อำนวยความสะดวกในการค้นหาสารสนเทศ และนอกจากนั้นยังมีผลการวิจัยด้านการ

ใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลด้านการสอบถามอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมาก ส่วนแหล่งสารสนเทศบุคคลด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีผลที่เห็นแย้งกันในบางประเด็น และสอดคล้องกันในบางประเด็น กับงานวิจัยของ ศิริสุภา เอมหยวก (2549) ที่ได้ทำการศึกษาการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผลการวิจัยพบว่า การใช้สารสนเทศด้านแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล นักศึกษาสาขาบรรณารักษศาสตร์และ สารสนเทศศาสตร์ใช้แหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล อยู่ในระดับมาก โดยการสอบถามหรือขอคำแนะนำจากบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ใช้การสนทนา กับเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการใช้แหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันบริการสารสนเทศ และการใช้แหล่งสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ต นักศึกษาใช้อยู่ในระดับปานกลาง คือ ใช้สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และใช้เว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้ตามลำดับ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงสารสนเทศนักศึกษาใช้ Search Engine เช่น Google, Yahoo ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุหลัน กุลวิจิตร (2558) ศึกษาการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรส่วนใหญ่มีการใช้ สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเครื่องมือที่ใช้เข้าถึงสารสนเทศมีการใช้เครื่องมือที่ใช้เข้าถึงสารสนเทศโดย Search engine เช่น Google มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรพรรณ กลิ่นศรีสุข (2547) ศึกษาการใช้ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาเข้ามาใช้ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษาเพื่อสืบค้นสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต การศึกษาของ กฤติกา สุนทร (2549) ศึกษาการใช้สำนักวิทยบริการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จากการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ของการเข้ามาใช้สำนักวิทยบริการคือเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมุพร บุญไชย (2550) ที่ศึกษาการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่นักศึกษาใช้ห้องสมุดเพื่อเข้ามาใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต มากที่สุด

ปัญหาที่เกิดจากการใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ด้านแหล่งสารสนเทศพบว่านักศึกษามีปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศที่เป็นบุคคล แหล่งสารสนเทศที่เป็นสถาบันบริการสารสนเทศ และแหล่งสารสนเทศที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ มีปัญหาอยู่ในระดับมากทั้งสามด้าน ด้านแหล่งสารสนเทศที่เป็นบุคคล นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้ให้สารสนเทศขาดความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดสารสนเทศจึงทำให้ไม่ได้สารสนเทศตามที่ต้องการ ซึ่งไม่ได้เป็นไปในทางเดียวกันกับการศึกษาของ อนันต์ศักดิ์ พวงอก (2558) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสารสนเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จากการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการสารสนเทศเพื่อทำการบ้านน้อยที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนหรือเพื่อทำรายงานที่ได้รับมอบหมาย ส่วนในการแสวงหาสารสนเทศ นักศึกษาเน้นที่จะสนทนากับเพื่อนมากกว่าสอบถามอาจารย์ ซึ่งก็มีความแตกต่างกันกับผลการศึกษาการใช้สารสนเทศเพื่อ การเรียนของนักศึกษาภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ของ (ศิริสุภา เอมหยวก, 2549) ที่นักศึกษาส่วนใหญ่จะสอบถามจากอาจารย์บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ส่วนด้านแหล่งสารสนเทศที่เป็นสถาบันบริการสารสนเทศนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจัดเก็บสารสนเทศของแหล่งสารสนเทศแต่ละแหล่ง ด้านแหล่งสารสนเทศที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า สารสนเทศบนเว็บไซต์มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้เกิดปัญหาในการอ้างอิง และการเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ส่วนเครื่องมือที่ใช้เข้าถึงสารสนเทศที่ใช้ในการเรียน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านไม่เข้าใจสัญลักษณ์ที่ใช้ค้นหาหนังสือ เช่นเลขเรียกหนังสือ และ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Wifi) ไม่เสถียร และจุดปล่อยสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุหลัน กุลวิจิตร (2558) ศึกษาการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรส่วนใหญ่มีการใช้ สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการใช้สารสนเทศของนักศึกษา พบว่าด้านผู้ใช้มีปัญหาคือนักศึกษาขาดความรู้และทักษะในการสืบค้นรายการบรรณานุกรมออนไลน์ (OPAC) และนักศึกษาไม่ทราบว่ามีแหล่ง

สารสนเทศใดบ้างที่ให้ข้อมูลได้ ตรงความต้องการมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาขาดความรู้และทักษะในการสืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์ แหล่งสารสนเทศ อินเทอร์เน็ตมีปัญหาคือระบบเครือข่ายช้าทำให้ดาวน์โหลดข้อมูลไม่ได้เป็นปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ ข้อมูลในเว็บไซต์บางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดปัญหาในการอ้างอิง

ด้านรูปแบบสารสนเทศที่ใช้ในการเรียน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านรูปแบบสารสนเทศที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ในด้านหนังสือตำราวิชาการแบบเรียนไม่เพียงพอ หนังสือพิมพ์ไม่เพียงพอ วารสารวิชาการ บันทึกลง นิตยสารไม่เพียงพอ ตามลำดับ ส่วนด้านรูปแบบสารสนเทศที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาเห็นว่าไม่ทราบวิธีการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ และไม่ทราบว่า มีฐานข้อมูลออนไลน์ให้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุทัย ทาระพันธ์ (2555) ศึกษาการใช้สารสนเทศของพระนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ออกเสียงเหนือตอนบน จากการศึกษา พบว่า พระนักศึกษามีการใช้สารสนเทศโดยรวมและรายด้านได้แก่ ด้านทรัพยากรสารสนเทศและด้านแหล่งสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาในการใช้สารสนเทศโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านทรัพยากรสารสนเทศ และด้านแหล่งสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในระดับมาก ด้านวารสารวิชาการเฉพาะสาขาวิชามีจำนวนน้อยไม่ตรงกับความต้องการ สื่อโสตทัศนไม่ทันสมัย แหล่งสารสนเทศมีจำนวนที่น้อยอ่านไม่เพียงพอ และไม่สะดวกในการเดินทางไปใช้บริการแหล่งสารสนเทศภายนอก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) มหาวิทยาลัยควรมีการแนะนำช่องทางที่นักศึกษาจะสามารถใช้สารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ฝึกอบรมด้านการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ ฐานข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศ (OPAC) และเพิ่มช่องทางการสอนการใช้สารสนเทศ โดยบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ควรปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับแนวทางการใช้สารสนเทศจากแหล่งสารสนเทศ

อิเล็กทรอนิกส์ และรองรับรูปแบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เนื่องจากสภาพการใช้สารสนเทศของนักศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลให้รูปแบบสารสนเทศที่นักศึกษาใช้ต้องพึ่งพาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อกลางในการส่งผ่านสารสนเทศนั้นๆ เพื่อประสิทธิผลในการเรียน

3) คณาจารย์ผู้สอนควรออกแบบบทเรียนให้เอื้อต่อการใช้สารสนเทศที่หลากหลายรูปแบบของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้เพิ่มพูนทักษะการใช้สารสนเทศในหลายด้านเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการใช้สารสนเทศของนักศึกษาที่ใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น ซึ่งสารสนเทศเหล่านี้มีจำนวนมากศาลหลายหลายแหล่งที่มา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ควรบรรจุวิชาการรู้สารสนเทศในทุกหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าสารสนเทศ ก่อนที่นักศึกษาจะนำมาใช้ประกอบการเรียน ซึ่งความรู้เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาในหลักสูตรอื่นๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาที่เกิดจากการใช้สารสนเทศของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและออกแบบสารสนเทศให้เข้ากับพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาให้มากที่สุด ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบสารสนเทศที่นักศึกษาต้องการในการวิจัยครั้งต่อไป และควรศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

2) จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคล ปัญหาด้านแหล่งสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ และปัญหาเครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงสารสนเทศ ซึ่งเป็นปัญหาอยู่ในระดับมากโดยภาพรวม ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาเชิงลึกในแต่ละด้าน

เอกสารอ้างอิง

- กฤติกา สุนทร. (2549). **การใช้สำนักวิทยบริการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กุทัย ทาระพันธ์. (2555). **การใช้สารสนเทศของพระนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงฆ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จันทร์เพ็ญ สิงหนุต. (2544). **พฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิตปาฐี พิบูลย์. (2547). **การใช้สารสนเทศของผู้นำกลุ่มผลิตภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดนครศรีธรรมราช**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพลักษณ์ ทองศาสตรา. (2547). **“การใช้ทรัพยากรสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ”**. วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 7,1 (ม.ค. – มิ.ย.) : หน้า 77-94.
- นฤมล เกรียงเกษม. (2555). **การใช้สารสนเทศของคณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นินาสกร กรวยสวัสดิ์. (2549). **การใช้ห้องสมุดวิทยาเขตหนองคายของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญมา ไชยะสิทธิ์. (2552). **การใช้ทรัพยากรสารสนเทศในหอสมุดกลางของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว วิทยาเขตดงโคก**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- บุหลัน กุลวิจิตร (2558) “**ศึกษาการใช้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**”. วารสารฉบับภาษาไทยสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปะ. 8,1 (ม.ค. – เม.ย.): หน้า 868-886.
- ประภาวดี สืบสนธิ์, 2530. **การใช้และการแสวงหาสารนิเทศของเกษตรกร อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพรรณ กลิ่นศรีสุข. (2547). **การใช้ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริสุภา เอมหยวก (2549) .**การใช้สารสนเทศในการเรียนของนักศึกษาภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม**. พิษณุโลก : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สุมพร บุญไชย. (2550). **การใช้ห้องสมุดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อนันศักดิ์ พวงอก. (2558). “**การศึกษาพฤติกรรมการสารสนเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ**”.วารสารงานวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. 2,1 (ม.ค. – มิ.ย.): หน้า 23-38.
- R.V. krejcie and V.D. Morgan. (1970). “**Determining Sample Size for ResearchActivities**”.Educational and Psychological Management. 80 (1970) 608.
- Wilson,T.D. (1994). “**Information Needs and User : Fifty Years of InformationProgress?**” In Vickery, B.C., ed. Fifty Years of Information Progress : A Journal of Documentation Review.pp. 15-51. London Asli.